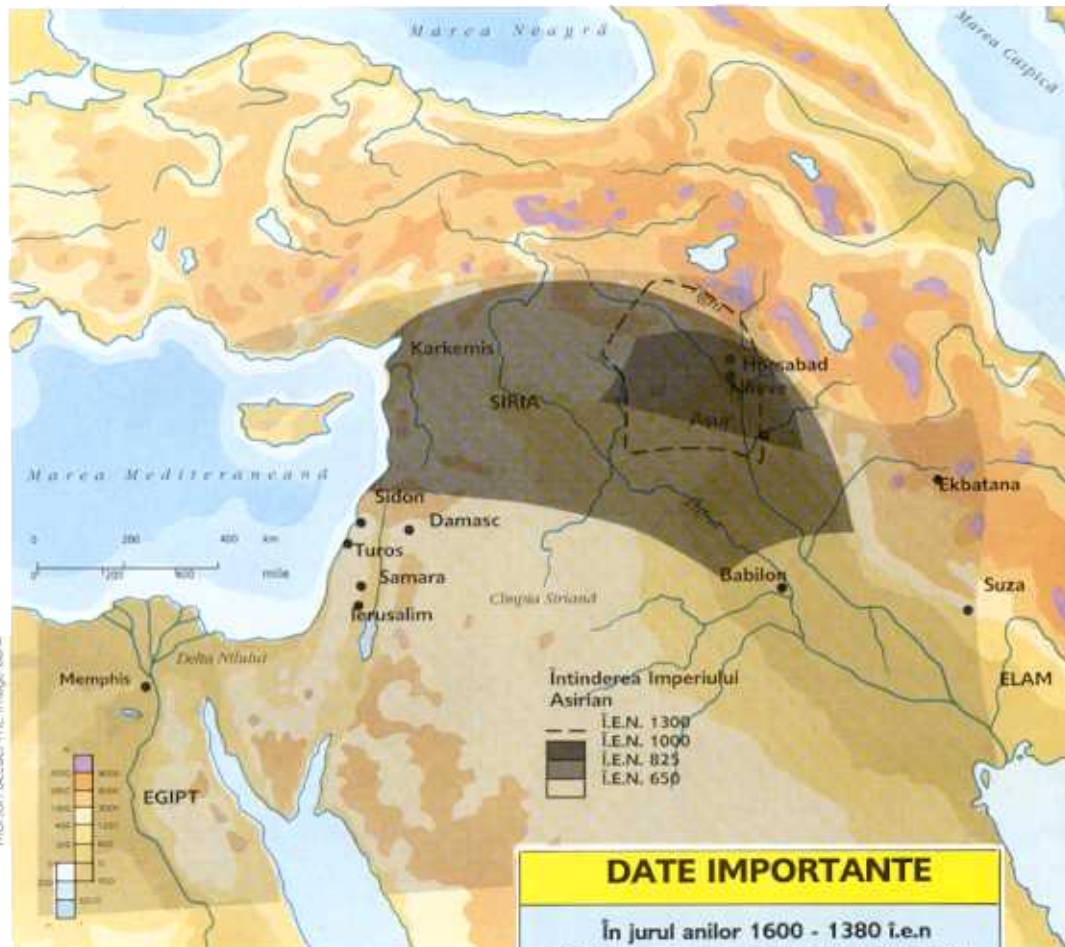

Asirienii

Dintre popoarele antice din Orientul Apropiat, asirienii au fost cei mai vestiți pentru cruzimea lor prin care au devenit stăpîni unui imperiu uriaș, deși acesta i-a costat însăși propria existență. Ei au rămas în istorie ca primii utilizatori ai cavaleriei și ai carelor de război.

Monston, Beata/The Image Bank

Asirienii erau un popor crud și războinic (sus: se escortă prizonierii), care a întemeiat un imperiu uriaș (dreapta).

Asirienii, unul dintre popoarele cele mai războinice din istorie, au luptat de-a lungul secolelor pentru a subjugă popoarele vecine. La apogeul puterii, imperiul lor se întindea pînă la Golful Persic și cuprindea chiar și Egiptul.

Agresivitatea lor se putea datora într-o oarecare măsură poziției lor geografice. Pămîntul Asiriei era în partea nordică a Mesopotamiei, pe lîngă Valea Tigrului, la nord de Babilon. Deoarece nu aveau hotare naturale,

țărături sau lanțuri muntoase, erau vulnerabili din orice direcție. Din această cauză era nevoie de o armată puternică și mobilizată în orice moment, pentru menținerea imperiului. Asirienii erau comercianți îndrăzneți. Mai mult, principalele căi comerciale ale Mesopotamiei au trecut prin țara lor, aceasta a reprezentat în sine

Asirienii au fost printre primii care au folosit cavaleria în război. Erau experți și în utilizarea carelor de război.

Michael Hoffner

DATE IMPORTANTE

În jurul anilor 1600 - 1380 î.e.n.
Asiria sub dominația imperiului Mitanian
În jurul anilor 1250 - 934 î.e.n.
Asiria sub conducerea lui Tukulti-apil-Esarra I (circa 1115 - 1077 î.e.n.) se extindea, dar ulterior a fost periclitat de popoare nomade.
934 - 912 î.e.n.
Asiria își recapătă forțele; Domnia lui Așur-dan al II-lea
883 - 859 î.e.n.
Domnia lui Așur-nasir-apli al II-lea.
Introducerea cavaleriei, masacre uriașe.
745 - 727 î.e.n.
Tukulti-apil-Esarra III cucerește Siria și Palestina, apoi devine regele Babiloniei.
721 - 705 î.e.n.
Domnia lui Sarrukin al II-lea
704 - 681 î.e.n.
Domnia lui Sin-ahhe-eriba, ocuparea Ierusalimului (701).
680 - 669 î.e.n.
Domnia lui Așur-ah-iddina, cucerirea Egiptului
668 - 627 î.e.n.
Domnia lui Așur-ban-apli, pierderea Egiptului.
În jurul anului 635 î.e.n.
Asiria este dezbinată de războaie civile.
În jurul anului 612 î.e.n.
Prăbușirea Imperiului Asirian

posibilitatea de îmbogățire a oricărei puteri ce deținea controlul asupra lor.

Ca și vecinii lor babilonieni, și asirienii erau amoriți, adică urmașii popoarelor semitice care în mileniul trei î.e.n. ieșind din Arabia au subjugat orașele Sumer și Akkad. Apariția Asiriei ca stat independent a fost în jurul anului 1900 î.e.n., dar a continuat să fie sub dominația regatului barbar Mitanni. În decursul acestei lungi și grele perioade, asirienii nu numai că au reușit să-și păstreze identitatea, dar au dezvoltat și o tradiție militară puternică. Astfel, în secolul XIV î.e.n. au putut lansa o campania expansionistă.

O armată brutală

Au făcut incursiuni în toate direcțiile. Tukulti-apil-Êsarra I., un rege al secolului al XII-lea a extins imperiul Asirian până la Marea Mediterană. Succesul lor era schimbător deoarece au pătruns popoare în Orientul Apropiat, s-au format și au dispărut state, iar în locul inamicilor vechi au apărut alții noi, și anume aramienii.

Începând din secolul IX, militarismul asirian a devenit din ce în ce mai crud. A luat naștere Imperiul Asirian, care a cuprins Mesopotamia în cea mai mare parte și Siria de Nord.

După o perioadă de decădere, în 745 î.e.n. Asiria și-a început campania de expansiune finală, care a fost și cea mai nesăbuită. În această perioadă un comandant plin de succes, Tukulti-apil-Êsarra al III-lea, a fondat o dinastie nouă.

El a fost urmat de numeroși regi talentați și nemiloși, și anume Sarrukin al II-lea și Sin-ahhê-ereba. Existența statului depindea de fapt de

▲ Fiecare împărat expansionist și-a construit propriul palat, care era împodobit cu basoreliefuri uriașe. Aceasta era propaganda regilor despre vitejiile lor ca militari, conducători sau vânători.

armată, astfel asirienii au fost pionieri ai înnoirilor militare.

În scurt timp au trecut la utilizarea armelor de fier în locul celor din bronz și au utilizat căruțe trase de cai. După ce au început să crească cai care puteau duce omul pe spate, ei au fost primii care au introdus unitățile de cavalerie în armată. Nici inamicul învins care se ascundea în orașe nu mai avea scăpare. Asirienii au asediat orașele cu ajutorul berbecilor de luptă și al tururilor mobile, apoi au măcelărit toată populația.

Bogăția acestui imperiu uriaș a făcut posibil

▲ Puterea principală a infanteriei o reprezentau arcașii. La început au purtat veste metalice, apoi s-au protejat prin intermediul scuturilor lungi din lemn.

▶ Primele mașini de asediere erau aparate de turnuri din care se trăgea. Berbecul era suspendat în interior de o funie.

▲ "Le-am tăiat capul și dincolo de zidul orașelor lor le-am adunat ca niște teancuri de cereale" - se mândrea Tukulti-apil-Êsarra cel dintâi.

importul de piatră, lemn și metale prețioase, pe care le-au utilizat la împodobirea orașelor Așur, Kalhu, Dur-Sarrukin (Horsabad) și Ninive. Fiecare împărat mare care a contribuit la extinderea imperiului și-a construit palatul propriu, ornamentat cu statui înfățișând tauri cu aripi și cap de om, care vegheau simbolic construcția. Inscripțiile columnelor ridicate pentru comemorarea victoriilor se mândreau cu numele inamicului învins și cu numărul persoanelor decapitate sau trase în țeahpă.

Pe lângă măcelărirea soldaților inamici, asirienii au utilizat tactica deportării în masă a conducătorilor acestora (aristocrații, funcționarii,

meșterii artizani), astfel poporul rămas fără conducători se supunea cu umilțită. Această politică șireată, împreună cu armata și sistemul administrativ bine organizate au reușit să mențină stabil Imperiul Asirian prin secole de război.

Expansionismul continuu a epuizat însă puterea Asiriei, lăsând armata fără rezerve în timp ce trebuia să facă față unor adversari noi. Imperiul era slăbit și de setea de putere a unor membri ai familiei regale, ceea ce a condus de multe ori la loviturile de stat și atentate, periclitzând de multe ori securitatea statului.

Sfârșitul imperiului

În timpul domniei lui Assur-bân-apli (668 – 627 î.e.n.) Asiria era la apogeul puterii sale și a nimicit popoarele asociate împotriva sa. Deși au pierdut controlul asupra Egiptului, aceasta a însemnat de fapt menținerea puterii asiriene. O putere atât de agresivă nu-și putea permite nici un moment de slăbiciune, totuși acesta a apărut în jurul anului 630 î.e.n. Asiria era dezbinată de războaie civile pentru putere și încetul cu încetul imperiul s-a destrămat. Atacul mezilor dinspre est și cel al babilonienilor dinspre sud au culminat cu căderea capitalei Așur în anul 614 î.e.n., apoi au fost asediate Ninive și Kalhu, acestea căzând în anul 612 î.e.n. De data aceasta victimele măcelurilor au fost asirienii, iar inamicii lor au dat dovadă de atât de mult zel încât Asiria și poporul asirian au dispărut pur și simplu din istorie.

▶ Ilustrația din partea stângă a basoreliefului este dovada puterii înfricoșătoare a împăratului. Capul domnitorului Tueman din regatul Elamit, este atârnat într-un copac.

